

Jarynek Janek se narodil ve Vítkově u Opavy. Původně hrál na violoncello, tubu a bicí, později vystudoval na Janáčkově konzervatoři v Ostravě obor kontrabas. Během studia působil v několika převážně jazzových seskupeních a orchestrech (mj. pod vedením Yehudi Menuhina). Stál u zrodu úspěšné klubové kapely Eleison, se kterou vydal tři CD, a která v roce 1996 zvítězila v populární vyhledávací soutěži Marlboro Rock In. S Michalem Žáčkem založil fusion formaci The Gizd Q, nastoupil také do těžkotonážního Krucipüsku (CD Druide) a ujal se vedení ve folk-rockové Benediktě, se kterou vydal dvě alba. Druhé z nich - Punky Dumky - bylo nominováno na cenu Akademie populární hudby v oblasti world music.

Momentálně můžeme Jaryna Janka registrovat v experimentálním Medu, folk-jazzových Seven Days, temných Eternity, šansonových Ladě, etnických Al Yaman, v kapelách Ivy Marešové, Kamila Střihavky nebo Václava Noida Bárty. Jaryn Janek působil také jako sideman v all stars bandu B.S.P. nebo v Českém Srdci, hostoval na nahrávkách mnoha interpretů (Kryštof, Duende, Hromosvod), dopisuje do hudebních periodik a působí jako lektor basové kytary...

Autor fotografie: Jaroslav Urban

JARYN JANEK PROSTOR K SETKÁNÍ ROZHOVOR O JEHO NOVÉ DESCE „TY LIDI“

PRVNÍ, CO ZAUJME NA TVÉ DESCE, JE ČESKÝ NESPRÁVNÝ NÁZEV „TY LIDI“. JAKÝ JE JEHO PŮVOD? Myšlenka je vlastně taková, že se setkávám velmi často s výrokem: „Já bych chtěl dělat hudbu pro ty lidi,... aby ty lidi , ...protože ty lidi...“ a cítím v tomhleto určitý rozpor a míjení. V mém případě je to snaha se přiblížit lidem a vlastně sám sobě. Je to sice sólová deska, ale v zásadě spíše zastřešuji projekt, který jsem chtěl pojmout jako prostor pro SETKÁNÍ.

Jen jsem vyslal první impuls. Například, když jsem celý nervózní volal Lence Dusilové, tak mi řekla: „Jo, tahle věc se mi líbí. Tu bych chtěla udělat.“ A to mi dodalo více odvahy a začal jsem tomu i více věřit. Z technického hlediska je možná zajímavé, že všechny písničky vznikly pouze s pomocí baskytary, kdy jsem si je brkl v základních rozkladech akordů...a taky během prostojů při učení. Když nepřišel žák, bylo potřeba cvičit a tam to všechno vzniklo.

Rozhovor připravil: Marek Bero Haruštiak (www.harum-bass.com)

Některé rozdělané nápady jsem uzavřel třeba po projížďce na kole, kdy jsem přijel domů a písnička byla hotová..

TO TAKÉ DOBRĚ ZNÁM. (SMÍCH) DNES MÁM INSPIRACI, KÉŽ BY NĚKDO ODPADL... ALE ZPÁTKY K DESCE. JE HUDEBNĚ VELMI PESTRÁ. JACÍ „TY LIDI“ SE NA NÍ S TEBOU PODÍLELI?

Baví mě různá hudební prostředí a moji snahou bylo je spojit, mít je na jedné desce. Takže jmenovitě třeba Vráta Brabenec z Plastiků nebo Vilda Béreš z Toxique – tihle dva by se pravděpodobně spolu normálně pracovně nesešli. Odkážu tě radši na tiskovou zprávu k desce. *(Abychom na nikoho nezapomněli, v příloze tak pro jistotu najdete rozsáhlý seznam hudebníků, kteří se na albu podíleli. Pozn. autora)*

CO BYS ŘEKL KONKRÉTNĚ K TEXTŮM? NĚKTERÉ JSOU SNOVÉ, PROSTOROVÉ.. JINÉ HODNĚ KONKRÉTNÍ, TEMATICKÉ. JEDEN Z NICH JE ANGLICKÝ, JEDEN NĚMECKÝ, POLSKÝ.. TO JE TAKY VELMI PESTRÁ NABÍDKA.

Německý text napsala Martina Fišerová a bylo to cílené, protože ta písnička je taková přísná. Ten polský si zase psala Dorka Barová sama. Řekli jsme si pouze zadání, o čem by to zhruba mělo být – ale jinak to bylo volné. Napsala si svůj příběh.

A TY SÁM JSI TAKÉ NAPSAL NĚJAKÝ TEXT?

Napsal jsem ten vodáckej, folkovej.

PŘI NATÁČENÍ JSI POUŽÍVAL VÝHRADNĚ BASKYTARU NEBO JSI POUŽIL I JINÉ NÁSTROJE?

Točil jsem i kontrabas, kytaru... Někde i třeba lyru. Pokud jsem cítil, že bych to mohl udělat dobře a rychle, tak jsem to natočil sám. Když jsem cítil, že by to někdo zvládl lépe, natočil to on. Byl jsem ale rád, že jsem mohl natáčet i jiné nástroje než baskytaru, bavilo mě si to vyzkoušet. Často to bylo doopravdy rychlejší. Když jsem například Petrovi Uvirovi vysvětloval svoji představu, tak jsem ji vlastně trochu nechtěně zrealizoval sám. Využil jím předem připraveného zvuku a nahrál konkrétní tóny.

DESKA TEDY NEVZNIKALA KLASICKÝM ZPŮSOBEM: JEDEN TERMÍN, JEDNO STUDIO?

Ne, těch studií bylo pět, možná i víc. Někdo točil doma sám přes MIDI, za někým jsem zase s hard-diskem v krosně třeba dojížděl vlakem. Ale začátek byl vždy stejný. Natočil jsem basu s klikem a s tímto se pracovalo dál. První věc měla třeba osmdesát stop, takže spíš se pořád mazalo. Spoustu zvuku, spoustu možností. Pracovalo se spíše opačně, než je běžný způsob.

A KDYŽ JSI MĚL JASNOU PŘEDSTAVU, PSAL JSI NOTOVÉ PARTY? NEBO JAK JSI TO ZESYNCHRONIZOVAL S TOLIKO LIDMI?

U této desky jsem noty nepsal. Když byla hotová rytmika, vymýšleli jsme dále. Třeba kytary jsme konzultovali osobně. Jarda si vždy dopředu napsal celou formu a kila, Petr pracoval více intuitivně. Nahodily se dvě tři verze a jedna se vybrala. Michal Nejtek zase pracoval jiným způsobem, on všechno dělal sám. Poslal jsem mu téměř hotovou věc a on do ní natočil třeba smyčce nebo nějaké ambieny a bylo to suprl!

TAKŽE JSI MĚL JASNOU PŘEDSTAVU I O LIDECH, KTERÍ BUDOU NATÁČET KONKRÉTNÍ PARTY?

Ano, ale hodně věcí vyplynulo v průběhu procesu samo.

JAKÝ MÁŠ NÁZOR NA STŘIHÝ? JE PODLE TEBE DOBRÉ TOČIT VŠE NAJEDNOU NEBO JEDNOTLIVÉ PARTY? A MÁ ZPŮSOB NATÁČENÍ VLIV NA SKLADBU, NA JEJÍ ENERGII?

Jak co. Některé věci jsou stříhané hodně a vlastně i vznikly díky stříhání. Jiné jsou natočeny na jeden záběr i s přeslechy. Například jednu věc, kterou jsem natočil s Martinou, jen basa a zpěv, jsme nechali i přesto, že přeslechy byly opravdu velké. Když jsme točili s klikem a zvlášť, ztratilo to v konečné podobě náladu.

JSI ZASTÁNCEM ANALOGOVÉHO ZPŮSOBU NAHRÁVÁNÍ, NEBO POUŽÍVÁŠ DIGITÁL?

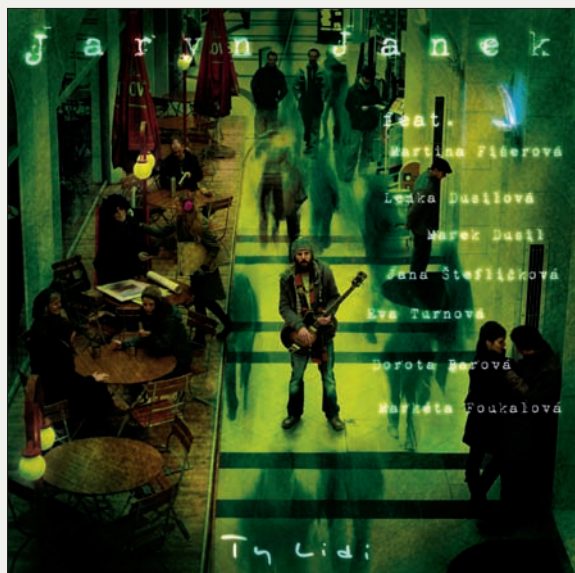
Celá deska byla natočena v digitálu. Natáčeli jsme například ve Svengali, což je studio, které se vrací k analogovému nahrávání. To ale vyžaduje ucelenější projekt. To je pro kapely, které tam jdou natočit už hotovou konkrétní písničku. My jsme ale více hledali, více tvořili. Proces natáčení byla tvorba.

NA TVÉM ALBU JE PÍSENIČKA „TAK NAZDAR AHOJ“, KTERÁ JE KLASICKÉ COUNTRY. MÁ TO BÝT RECESE, NEBO MÁŠ K TRAMPSTVÍ A VODÁCTVÍ VZTAH?

Jednou jsem byl na vodě a nálada z tohoto týdne na Lužnici zůstala. Měl jsem z toho rozporuplné pocity. Čekal jsem romantický zážitek, ale něčím to bylo vlastně příšerný. Samé „ahooj“ a tak. Dokonce jsem výlet ukončil s otravou krve v nemocnici, kdy jsem se napíchl na rezavý drát trčící z jezu. Jana Šteflíčková, která to zpívá, dala celé té skladbě potřebný humor a nadhled.

PRVNÍ VĚC NA TVÉM ALBU SE JMENUJE „JÁ S MALÝM J“ A ZAUJALA MĚ SVÝM NEPRAVIDELNÝM RYTMICKÝM GROOVEM...

I přes krátké pasáže s vokálem ji беру jako intro instrumentálku s postupným vývojem hudebního motivu. Myslím, že je v metru 14/8, 5/8 a 6/8.

Jaryn Janek/Ty Lidi

Tracklist:

1. já s malým J (feat. Martina Fišerová), 5:42
2. The Step (feat. Martina Fišerová), 3:23
3. Bludem dál (feat. Lenka Dusilová), 4:22
4. Smířená (feat. Martina Fišerová), 2:48
5. To, co bylo (feat. Dorota Barová), 2:38
6. Travellin' Slowly (feat. Markéta Foukalová), 2:32
7. Světlobolí (feat. Eva Turnová), 3:58
8. Tak nazdar ahoj (feat. Jana Štefličková), 2:39
9. Je to asi tím, 3:58
10. 1944 (feat. Lenka Dusilová a Marek Dusil), 2:53
11. BONUS TRACK: Balada o zlé kopretině remix – termix, 3:49

Zpívají: Martina Fišerová, Lenka Dusilová, Marek Dusil, Jana Štefličková, Eva Turnová, Dorota Barová, Markéta Foukalová, Jaryn Janek.

Hrají: Michael Nejtek (klávesy, sampley), Viliam Béreš (klávesy, sampley), Petr Uvira (kytara), Jaroslav Friedl (kytara), Michael Vašíček (dobro, mandolina), Patrik Benek (bicí), Martin Kopřiva (bicí), Víta Halška (perkuse), Vratislav Brabenec (saxofon, klarinet), Ondřej Konrád (foukací harmonika),

Dorota Barová (violoncello), Martina Fišerová (tibetská miska), Jan Musil (lesní roh), Thom Herian (sampley, loopy), Jaryn Janek (baskytara, kontrabas, kytara, bicí, harmonium, zvonkohra, lyra, perkuse).

Natáčelo se od května do prosince 2010 ve studiích Patben, Spálená, Mandlovna, Lutoměřic, Michael s.r.o., Jezerka a Svengali. Mix proveden v lednu 2011 ve studiu Michael s.r.o.

KDO NATÁČEL BUBNY?

Patrik Benek, kamarád z Kravař u Opavy. Známe se už odmala, kdy jsme hráli na bicí v dechovce. Tedy každý v jiné. Potom třeba v Eleison, v různých jazzových partách. Výborný hráč a muzikant.

MÁM POCIT, ŽE TATO VĚC BY SE DALA CHARAKTERIZOVAT JAKO TVOJE BASKYTAROVÁ ZPOVĚĎ. JE TOMU SKUTEČNĚ TAK?

To nevím určitě, je to písnička o hledání vnitřního prostoru. O tom, že Já můžeme zaměnit za něco jiného. Za naše ego například. Stejně jako se mění prostory v písničce. Mé přání ale je, aby si to každý našel při poslechu sám. Nechci se pouštět do nějaké legendy, která by něco vysvětlovala.

SKLADBY „THE STEP“ A „TRAVELLING SLOWLY“ JSOU NAZPÍVÁNY V ANGLIČTINĚ, DÁLE NA DESCE ZAZNÍ POLŠTINA, NĚMČINA, ALE TAKÉ NAŠE RODNÁ ČEŠTINA. TO JE HEZKÉ BAREVNÉ JAZYKOVÉ SPEKTRUM. NEMÁŠ PLÁNY VYRAZIT I ZA HRANICE ČR?

Já vlastně nemám žádné plány. Jsem hlavně rád, že deska vyšla a dělá někomu radost.

NEPLÁNUJES TURNÉ NEBO ZFORMOVAT SVOJÍ VLASTNÍ KAPELU K DESCE?

Zatím ne. Každopádně 13. května proběhne křest v Praze, 14. doma v Opavě. Zpívat budou snad všichni, ale kompletní nahrávací sestava není možná. Nevešli bychom se na pódium. Uvidíme, jak to dopadne, moc se na to těším.

JAK SES VLASTNĚ DOSTAL K BASKYTARĚ? BYLA ZA TÍM NĚJAKÁ TOUHA NEBO VNITŘNÍ PUZENÍ?

Děda hrál na basu, táta hrál na basu, takže base nebylo asi vyhnouti. I když jednu dobu se vyvíjely tlaky na to, abych hrál kontrabas v orchestru. Rodiče si přáli, abych byl vážený hudebník a našel si to nevyšlo. (Smích)

ALE TEĎ SE VRACÍŠ KE KONTRABASU, NE?

Tlaky už nejsou, takže prostor je volný.

JAKÉ JSOU TVOJE NEJVĚTŠÍ HUDEBNÍ ZÁŽITKY?

Tak třeba koncert Nine Inch Nails, někdy před pěti lety na Slávii. To byl velký zážitek. Najednou jsi v tomhle audio-vizuálním masaku a nevíš, co se děje. Nikdy předtím jsem nezažil takový pocit masy, kdy celá hala doslova žila. Všichni ruce nahoru a pařilo se i na ochozech. Mám zkušenost, že lidi na tvrdších koncertech můžou být třeba i agresivní, ale tady to nebylo. Všichni byli milí. Škoda jen, že jsem nechtěl Trentovu taburínu. Ale zase jsem využil šoku jedné omámené fanynky a odmotal strunu z rozmlácené kytary, kterou s vyčistěnými kukadly křečovitě svírala. Další superzážitek byl Tom Waits v Kongresáku, což je příšerný prostor. Strašně nerad tam chodím, ale jemu se to povedlo naplnit a vše zafungovalo.

A TVOJE PROFESIONÁLNÍ KONCERTNÍ ZÁŽITKY, UŽ V ROLI BASKYTARISTY?

S Tomášem Hajíčkem a Krucipüskem. V té době to byl zážitek. Bylo to pro mě nové a do té doby jsem nevěděl, co je vše možné. Před lidmi stojíš frontman, dává něco ven a z toho jde i něco trychtýřem tobě dozadu, a ať jsi v jakémkoli stavu, tak uděláš maximum. To prostě fungovalo.

S Vojtěchem (pozn. aut.- Vojta Douša – bubeník Krucipüsku) jsme se dokázali maximálně napojit. Nefungovalo to dlouho, ale díky za to. A pak klasický orchestr. I když jsem tam nechtěl nikdy hrát, tak jsem přesto měl možnost si odehrát všechna zásadní klasická díla jako Beethovenovu Devátou nebo Stravinského Svěcení Jara. To bylo ještě na škole.

CO RYTMIČKÁ SEKCE?

JSOU BUBENÍCI TVÍ NEJLEPŠÍ KAMARÁDI?

No, jsou a nejsou. Když si vezmu hudebnické profese, tak s bubeníky mám vztah asi nejambivalentnější, hned po zpěvácích. (Smích) Dřív jsem tohle téma hodně řešil. Měli jsme dělené zkoušky, cvičili a rozebírali různé školy. Teď už na to není tolik času... Ale je to takový sen, vytvořit s tím vysněným bubeníkem páteř kapely.

A MÁŠ NĚKOHO, KDO BY TOHLE KRITÉRIUM SPLŇOVAL? U NÁS NEBO VE SVĚTĚ?

Jsem rád za ty bubeníky, se kterými nyní můžu hrát - Miloš Meier, Martin Kopřiva. Každý je úplně jiný, ale o to je to barevnější. Je spousta dalších skvělých bubeníků, Roman Vicha například.

ŘÍDÍŠ SE NĚČÍM PŘI TVORBĚ (NEJENOM BASOVÝCH LINEK)? MÁŠ NĚJAKÝ ZDROJ INSPIRACE?

Nevím. Nechávám se spíš inspirovat ostatními. Mám také nějaké zajeté figury, které jsem poslouchal, ale snažím se z toho vymanit. Jsem rád, když hraji s různými lidmi, různými seskupeními a ti mě inspiřují. Prostě občas něco přijde.

TAKŽE NEMÁŠ NĚJAKÉ ŠABLONY NEBO POSTUPY, KTERÉ DODRŽUJEŠ?

Já jsem vlastně nikdy necvičil systematicky. Na konzervatoři tedy ano, to jsem musel hrát pravidelně. Ze dne na den jsi musel něco nacvičit. To mi dalo dobrý základ. Ale co se týče baskytary, tak to jsem měl návaly. Byl jsem schopný cvičit dvanáct hodin denně po několik měsíců a pak třeba delší dobu vůbec. Hodně jsem cvičil v AUSu, na vojně, celý rok. Hrál jsem v orchestru jak na kontrabas, tak i na baskytaru. Takže tam asi nejvíc. Jo, a ještě, když jsem měl zlomenou nohu.

MŮŽEŠ PŘEDSTAVIT SVOJE VYBAVENÍ

– NÁSTROJE, APARÁT, EFEKTY?

Ano, hraju na nástroje Lakland 55 94 Deluxe, Lakland 55 94 Standard fretless, Jolana Alexis, Ibanez Jazz Bass a na kontrabas Cremona Luby vyrobený v roce 1963. Ve vybavení pro baskytaru mám hlavu Aguilar DB 750, boxy Aguilar DB 810 a GS 112, také TC Electronic Triple C kompresor, Rocktron Hush II CX a T-Racks Dinopower. Z věcí pro kontrabas jsou to kombo Trace Acoustic, snímač Realist a Fishman mikrofon, plus ještě Fishman Bass Blender Acoustic.

A ŽIVOTNÍ MOUDRO NAKONEC?

Někdy, když jdu na záchod, mě něco hodnotného napadne. (Smích a odchod na toalety.)

